

Zamyslenia po 1. nedeli po Veľkej noci 8. apríla 2018

Utorok 10. apríla 2018

Piesne: ES č. 155, 154

Text: J 20, 1 – 10

„1V prvý deň po sobote, včasráno, keď ešte bola tma, prišla Mária Magdaléna ku hrobu a videla kameň odvalený od hrobu. 2I bežala a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého Ježiš miloval, a hovorila im: Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam Ho položili. 3Peter a ten druhý učeník pobrali sa teda a šli ku hrobu. 4Obaja bežali spolu, ale ten druhý učeník predbehol Petra a prišiel prvý ku hrobu. 5Nahnúc sa, videl tam plachty ležať, ale nevošiel dnu. 6Tu prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, vstúpil do hrobu a videl tam plachty ležať. 7Ale šatka, ktorú (Ježiš) mal na hlave, nebola medzi plachtami, lež osobitne zvinutá na inom mieste. 8Vtedy vošiel aj ten druhý učeník, ktorý prišiel prvý ku hrobu, i videl a uveril; 9ešte totiž nepoznali Písmo, že mal vstať z mŕtvych. 10Potom sa učeníci vrátili domov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Tieto dni po Veľkej noci majú byť pre nás iné. Pripomínali sme si najväčší zázrak, ktorý vykonal Pán Ježiš tým, že vstal z mŕtvych. Tieto chvíle boli iné aj pre Jána, ktorý o sebe v dnešnom evanjeliu napísal: „Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel ku hrobu prvý, a videl i uveril.“ Život každého človeka tu na zemi sa končí smrťou. V tejto veci niet výnimky. A predsa u jedného to bolo inak. Veľkonočné ráno aj nás vyzýva odpovedať na Kristovo zmŕtvychvstanie. Pán Ježiš sa ponúka, aby sme Ho prijali a s Ním a na Ňom budovali svoj život, aby sme raz prijali odmenu. Pán Ježiš nás vyzýva, aby sme svoju vieru vyznali aj vtedy, keď to bude ťažké. Bez viery sa človek stáva nešťastným a často si zúfa, i keď to zo začiatku v prípade ľudí bez viery vôbec tak nevyzerá. Ak sme ešte nepocítili prítomnosť Ježiša Krista vo svojom živote, to neznamená, že nejestvuje. Možno sme len neurobili všetko preto, aby nám povedal, že žije v nás a že Mu na nás záleží. Pán Ježiš sa obracia aj na tých, ktorí stoja na druhej strane. Na mladých aj tých skôr narodených. Naplňa náš život. Hneď zrána, ešte za tmy, išli ženy pomazať mŕtve telo Pána Ježiša. Tieto ženy kráčali k hrobu v nevere. Neverili totiž tomu, čo hovoril Ježiš o tom, že vstane z mŕtvych. Ani keď zbadali odvalený kameň, neverili. Prírodnou reakciou bolo to, že Mária Magdaléna utekala vystrašená za učeníkmi a myslela si, že niekto vzal telo Pánovo. A učeníci? Taktiež jej neverili a utekali k hrobu. Dokonca aj vtedy, keď sa neskôr stretli so samotným vzkrieseným Pánom Ježišom, bola ich reakcia podobná. Boli to tí istí jedenásti, ktorí s Ním tri roky chodili a ktorí toľkokrát počuli

o tom, že umrie a vstane z mŕtvych. Boli to tí, ktorí odvážne vyhlasovali, že ho nikdy neopustia. A ako reagovali? Neverili a potrebovali dôkaz. Keď prišli k hrobu, boli zmätení, že videli prázdny hrob a neverili tomu, čo im hovoril anjel. Táto situácia ukazuje na naše ľudské srdce. Boli tu dvaja učeníci Peter a Ján. Učeník, ktorého Pán veľmi miloval a učeník, ktorý svojho Pána veľmi sklamal. Obaja sa potrebovali presvedčiť, že Pán je živý. Ján miloval Pána, a keď videl prázdny hrob – uveril. Peter tiež miloval Pána, ale teraz bežal k hrobu ešte aj z iného dôvodu. Zrejme ho trápilo svedomie a uvedomoval si, že zlyhal. Amen.

Modlitba:

Aj my sa radujeme z Tvojho vzkriesenia, drahý náš Pane Ježiši. Ďakujeme Ti, že nás uistuješ o ospravedlnení, pokoji a milosti. Tvoje vzkriesenie posilňuje našu nádej, že aj my raz vstaneme z mŕtvych. Pomáhaj nám, prosíme, aby sme Ťa aj my nasledovali tak ako ženy, ktoré ráno šli k Tvojmu hrobu. Udržuj nás vo viere, láske a nádeji až do skonania. Amen.

Mgr. Ján Mojzsis, zborový farár v CZ ECAV Zvolen